

IDAG: Egenvärden och egenvektorer

Mål: • Förstå koncepten ↑

• Beräkna dessa för små matriser

[MATLAB-DEMO]

(Som visar att givet en godtycklig lin. avb. T så finns ofta vektorer x som endast skalas om av T , dvs. $Tx = \lambda x$, $\lambda \in \mathbb{R}$)

Def. Låt $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Om det finns ett $x \neq 0$ som uppfyller $Ax = \lambda x$ för något $\lambda \in \mathbb{R}$ är detta λ ett egenvärde till A . Alla $x \neq 0$ som uppfyller $Ax = \lambda x$ är egenvektorer associerade med λ .

OBS: Om vi har en egenvektor har vi alltid ett egenvärde, och om vi har ett egenvärde har vi alltid minst en egenvektor (faktiskt so många).

Ex. Om $A = \begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 3 & 2 \end{bmatrix}$ så är $v = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ en egenvektor med egenvärdet $\lambda = 5$ då $Av = \begin{bmatrix} 5 \\ 5 \end{bmatrix} = 5v$.

$w = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$ är inte en egenvektor då $Aw = \begin{bmatrix} 4 \\ 3 \end{bmatrix} \neq \lambda w$ för något λ .

Hur hittar vi egenvärden och egenvektorer?

Det börjar bli tjatigt, men: radreducera!

Antag att $Ax = \lambda x$, $x \neq 0$. Då är $Ax - \lambda x = 0$,

dvs.

$$(A - \lambda I)x = 0 \text{ har en icke-trivial lösning.}$$

Vi radreducerar därför $A - \lambda I$.

Ex. forts.

$$\begin{aligned} [A - \lambda I \mid 0] &= \begin{bmatrix} 4-\lambda & 1 & 0 \\ 3 & 2-\lambda & 0 \end{bmatrix} \rightsquigarrow \begin{bmatrix} 3 & 2-\lambda & 0 \\ 4-\lambda & 1 & 0 \end{bmatrix} \\ &\sim \begin{bmatrix} 3 & 2-\lambda & 0 \\ 0 & 1 - \frac{(4-\lambda)(2-\lambda)}{3} & 0 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

så vi har en icke-trivial lösning om $3 = (4-\lambda)(2-\lambda)$.

Detta ger $\lambda^2 - 6\lambda + 8 - 3 = 0$

$$\Leftrightarrow (\lambda - 3)^2 = 9 - 5 = 4$$

$$\Leftrightarrow \lambda = 3 \pm 2, \text{ dvs. } \lambda = 1 \text{ eller } \lambda = 5$$

Med $\lambda = 5$ har vi $\begin{cases} 3x_1 - 3x_2 = 0 \\ 0 = 0 \end{cases}$ dvs. $\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = x_2 \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$

så alla $c \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$, $c \in \mathbb{R}$, är egenvektorer associerade med egenvärdet $\lambda = 5$. ($\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$ såg vi tidigare.)

$$\lambda = 1 \text{ ger } 3x_1 + x_2 = 0, \text{ dvs. } \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = x_2 \begin{bmatrix} -1/3 \\ 1 \end{bmatrix},$$

så alla $c \begin{bmatrix} -1/3 \\ 1 \end{bmatrix}$, $c \in \mathbb{R}$, är egenvektorer ass. med $\lambda = 1$.

Def. Givet ett egenvärde λ till A kallar vi mängden $\text{Nul}(A - \lambda I) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax = \lambda x\}$ egenrummet till λ . (Dess dimension är den geometriska multipliciteten av λ .)

OBS: Egenrummet innehåller förutom alla egenvektorer även nollvektorn.

I exemplet var egenrummen till $\lambda = 1$ och $\lambda = 5$ båda linjer, men det kan se annorlunda ut. T.ex. är $\lambda = 1$ ett egenvärde till $A = I_2$ och $\text{Nul}(I_2 - 1I_2) = \text{Nul}(0) = \mathbb{R}^2$.

Alltså har $\lambda = 1$ här geometrisk multiplicitet 2 och alla $x \neq 0$ är egenvektorer!

Specialfall

Sats 5.1.1/2 Låt $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ vara diagonal.

Då är varje $(A)_{ii}$, $i=1, \dots, n$, ett egenvärde till A och deras geometriska multiplicitet är antalet gånger som $(A)_{ii}$ förekommer i A .

Bevis: $A - \lambda I$ är diagonal med diagonalelement $(A)_{ii} - \lambda$. Antalet fria variabler i $(A - \lambda I)x = 0$ är antalet noll-element på diagonalen. \square

Sats 5.1.1 Sats 5.1.1/2 håller även för triangulära matriser.

Bevis: Som för Sats 5.1.1/2.

Sats 2.3.8' $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ är singular om $\lambda = 0$ är ett egenvärde.

Bevis: Om $\lambda = 0$ är ett egenvärde finns $x \neq 0$ så att $Ax = 0$, och omvänt. Enligt Sats 2.3.8 är detta ekvivalent med att A inte är inverterbar.

Vad ska vi ha detta till då?

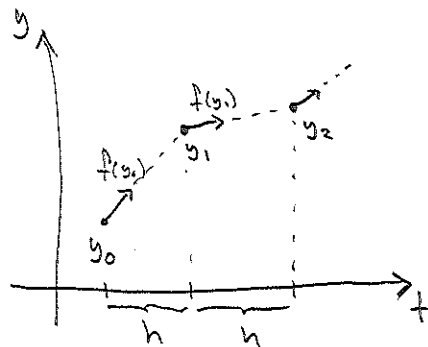
Ni såg ett exempel i Lab 3, här kommer ett (av många) till: (fler senare)

Ex. I endim-kursen såg ni att man kan approximera lösningar till en diff. elev. $y' = f(y)$, med t.ex. explicit Euler-metoden. $y(0) = z$ \rightarrow

Ex. forts. Detta ger

$$y_{k+1} = y_k + h f(y_k), \quad y_0 = z,$$

för någon steglängd h .

Tar vi ett linjärt system av ODEs ;

$$\begin{cases} x' = Ax \\ x(0) = z \end{cases} \quad \text{får vi} \quad \begin{cases} x_{k+1} = x_k + hAx_k \\ x_0 = z \end{cases}$$

(här är $x(t)$ och x_k båda vektorer), dvs.

$$x_{k+1} = (I + hA)x_k = (I + hA)^2 x_{k-1} = \dots = (I + hA)^{k+1} z.$$

Antag nu att z är en egenvektor till A med

egenvärde λ . Då är $(I + hA)z = z + h\lambda z = (1 + h\lambda)z$,

$$\text{så} \quad x_k = (1 + h\lambda)^k z.$$

Om $\lambda > 0$ eller $h\lambda < -1$ så är $|1 + h\lambda| > 1$,

dvs. $x_k \rightarrow \infty$, $k \rightarrow \infty$. Man kan dock visa

att $x(t) \rightarrow 0$, $t \rightarrow \infty$, om $\lambda < 0$, så om

inte $h < \frac{2}{|\lambda|}$ blir approximationen helt fel!

Vi har en steglängdsbegränsning som beror på λ .

Ex. Om vi arbetar i en bas av egenvektorer så

blir alla räkningar med A enklare:

$$x = x_1 v_1 + \dots + x_n v_n \Rightarrow Ax = x_1 \lambda_1 v_1 + \dots + x_n \lambda_n v_n.$$

Mer om detta i F12, men vi noterar här

Sats 5.1.2 Om v_1, \dots, v_r är egenvektorer

till $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ associerade med de distinkta egenvärdena

$\lambda_1, \dots, \lambda_r$ så är $\{v_1, \dots, v_r\}$ lin.ober.

Dvs. de är en bas för ett r -dimensionellt underrum!

Beris: Vi antar motsatsen, dvs. någon vektor är en lin. komb. av de andra. Låt p vara det första indexet så att

$$v_{p+1} = c_1 v_1 + \dots + c_p v_p \quad \text{och} \quad \{v_1, \dots, v_p\} \text{ lin. ober.}$$

$p \geq 1$ då $v_1 \neq 0$ (jämför sats 1.7.7)

Vi får

$$\lambda_{p+1} v_{p+1} = c_1 \lambda_{p+1} v_1 + \dots + c_p \lambda_{p+1} v_p \quad \text{men även}$$

$$\lambda_{p+1} v_{p+1} = c_1 \lambda_1 v_1 + \dots + c_p \lambda_p v_p$$

då $A v_k = \lambda_k v_k$. Alltså:

$$0 = c_1 (\lambda_1 - \lambda_{p+1}) v_1 + \dots + c_p (\lambda_p - \lambda_{p+1}) v_p$$

$\Rightarrow c_k (\lambda_k - \lambda_{p+1}) = 0$ då $\{v_1, \dots, v_p\}$ lin. ober., men

$\lambda_k \neq \lambda_{p+1}$ så $c_k = 0$. Detta är en motsägelse då $v_{p+1} \neq 0$.
 $\Rightarrow \{v_1, \dots, v_p\}$ lin. ober.

Karakteristisk ekvation

Egenvärdena för A är de λ för vilket $A - \lambda I$ är singular. Detta är ekvivalent med

$$\det(A - \lambda I) = 0,$$

vilket vi ska använda för att räkna ut λ .

Vi kallar $\det(A - \lambda I) = 0$ den karakteristiska ekvationen för A .

Ex. $\det\left(\begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 3 & 2 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} \lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}\right) = \begin{vmatrix} 4-\lambda & 1 \\ 3 & 2-\lambda \end{vmatrix}$

$$= (4-\lambda)(2-\lambda) - 3 = (\lambda-3)^2 - 4$$

$$= 0 \quad \text{om} \quad \lambda = 1 \quad \text{eller} \quad \lambda = 5$$

För 2×2 -matriser är alltid $\det(A - \lambda I)$ ett polynom i λ av grad 2.

I 3×3 fallet kan vi t.ex. expandera $\det(A - \lambda I)$ längs rad 1 och få

$$\det(A - \lambda I) = (a_{11} - \lambda) \begin{vmatrix} a_{22} - \lambda & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} - \lambda \end{vmatrix} - a_{12} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} - \lambda \end{vmatrix} + a_{13} \begin{vmatrix} a_{21} & a_{22} - \lambda \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix},$$

dvs. ett polynom i λ av grad 3.

Allmänt:

Om $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ är $\det(A - \lambda I)$ ett polynom av grad n .

Def. Detta polynom kallas det karaktéristiska polynomet för A .

Ett polynom av grad n har alltid precis n (komplexa) nollställen, räknat med multiplicitet, dvs. (om $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$)

$$\det(A - \lambda I) = (\lambda - \lambda_1)^{n_1} \cdot (\lambda - \lambda_2)^{n_2} \cdots (\lambda - \lambda_r)^{n_r}$$

med $\sum_{k=1}^r n_k = n$ och $\lambda_k \in \mathbb{C}$, $k=1, \dots, r$.

Talet n_k är λ_k 's algebraiska multiplicitet.

(Tyrärr är inte alg. mult. = geometrisk mult.,
men vi har alltid geom. mult. \leq alg. mult.)

Tillsvidare kommer vi bara ha $\lambda_k \in \mathbb{R}$.